



A TÉL

Minden évszaknak megvan a maga színe. A tavasz szépségét a virágok tarkasága adja. A nyár színe az egyre mélyülő zöld. Ősz a lombhullás ideje, ilyenkor a természet aranyárgába, majd egyre komorabb barnába öltözik. A telet mi jellemezhetné jobban, mint a hó fehérsége?

A színes évszakok ezer tevékenységet kínálnak. Lármások, mozgalmasak. A téli bezártság, a hosszú esték tálcán kínálják az időt a lelki életre.

Egyházunk is segít abban, hogy télen többet törődhessünk lelkünkkel. A tél elején a karácsonyi készüllet idejét állítja elénk. Bemutatja Krisztust, aki Ádámot megszabadítja az eredeti átoktól. Az elesett embert jön föltámasztani. Megtérrésre hív, bűnbánatra vezet, hogy méltóképpen állhassunk a közénk születő Krisztus elé.

A tél derekán Keresztelő Szent Jánost halljuk, aki az Úrjelenésre készíti fel a népet: „Tartsatok bűnbánatot, mert elközelgett a mennyek országa!”

A tél vége a nagyböjt ideje. A bűnbánat ajtaját nyitja meg számunkra. Együtt közösségben és egyéni életünkben Isten felé kiáltunk: Könyörülj rajtunk, Urunk, a te nagy irgalmaságod szerint!

A téli fehérség eszünkbe juttatja a bűnbánati zsoltár szavait: „moss meg engem és a hónál fehérebb leszek!” „Ébressz bennem, Isten, bűnbánatot, áraszd rám kegyelmedet!”

Bűneim skarlátját tisztítsd hófehérre! Lelkem legyen fehér, mint a csillogó téli táj. Amint a hó fehérsége visszatükrözi a napot, úgy tükrözze vissza lelkem fehérsége Istent, az Igazság Napját.





ÍME A SZŰZ AZ EGEKNÉL TERJEDELMESEBB, MERT A HOMÁLYBAN LÉVŐKNEK
TŐLE TÜNDÖKLÖTT FEL A VIÁGOSSÁG, ÉS AZ ALÁZATOSAKAT FÖLEMELÉ,
KIK ANGYALI MÓDON ÉNEKLIK:
DICSŐSÉG A MAGASSÁGBAN ISTENNEK!

